

MPOKOLO WA MUOYO

BRON VAN LEVEN

Opvangcentrum voor familiehereniging van daklozen

in Kananga, Kasai, Democratische Republiek Congo

Beste vrienden en sympathisanten,

Zijn dit vijgen na Pasen? Vijgen misschien wel, maar Pasen in Congo? Daar kijken we nog altijd naar uit. De meeste mensen zijn er nog niet toe gekomen om op te staan. Ofschoon de mooie nationale hymne begint met de woorden "Sta op, Congolees!". Maar die grafsteen verplaatsen is moeilijk, die weegt toch zo zwaar, te zwaar voor mensen die honger hebben en ziek zijn. Een grafsteen zwaar van corruptie, bedrog, schijnheiligheid, eigen profijt, gebrek aan een goed hart en liefde.

Ik ben er mij van bewust dat enkele dagen na mijn terugkeer uit Congo voor mijn verlof van een paar maanden, mijn bespiegelingen over de voorbije jaren in Congo eerder negatief overkomen. Ik denk niet dat dit naast de realiteit is. Dagelijkse contacten met verstoten straatkinderen en stervende gevangenen zijn deprimerend. Geduldig, soms ongeduldig werken aan de Paasopstanding, zie ik dan ook als de kern van onze huidige missie in Congo.

De kracht van ons opvangcentrum "Mpokolo wa Muoyo" (Bron van Leven) is zijn soepelheid om zich voortdurend aan te passen aan veranderende situaties, maar altijd ten dienste van de kwetsbaarsten. Sinds het begin van dit jaar zijn de straatkinderen van Kananga een interpellende uitdaging voor ons centrum. Uitgestoten uit hun familie, beschuldigd van hekserij en van bezeten te zijn door kwade geest wat overkomt als een doodsbedreiging voor heel de familie, trekken ze overdag hun plan op de straten en de markten van de stad om hun nodige overlevingsmiddelen te vinden. Maar 's nachts voelen ze zich niet veilig: ze worden weggejaagd van onder het afdakje waar ze op een stuk karton slapen, dikwijls beroofd van het weinige dat ze bezitten.

Daarom beslisten we begin dit jaar hen de mogelijkheid aan te bieden om in ons centrum te komen overnachten. Iedere avond vinden ze er kookpotten en houtskool waarmee ze hun bijeengegaard eten kunnen bereiden. Er is water en zeep om zich te wassen, een voetbal en fietsjes om te spelen, en vooral bedden waarop ze een veilige nachtrust kunnen doorbrengen. Iedere avond vangen we een 60-tal onstuimige straatkinderen op. Iedere nacht brengen twee jonge aspirant scheutisten er de nacht door, bijgestaan door een nachtwaker. Hun informele avondgesprekken met die kinderen zorgen voor heel wat informatie over hun problemen. 's Morgens trekken ze terug naar het stadscentrum om er zich bezig te houden met hun dagelijkse activiteiten.

Behalve de zieken. Die blijven in ons centrum waar onze verpleger hen de nodige zorgen aanbiedt. Ook zij die onze bijstand vragen om de straat te verlaten en terug te keren naar hun familie. Die blijven dus overdag in ons centrum en ontvangen er hun maaltijden. Onze sociale assistenten zijn iedere dag bezig hun families op te sporen om hun familiehereniging voor te bereiden. Dat loopt niet altijd van een leien dakje... Het geloof van de volwassenen in de beheksing van kinderen is een zware betonnen muur die alles afremt. Zestien straatkinderen zijn de voorbije maanden kunnen terugkeren naar hun familie. Maar sommigen komen terug met de uitleg: "Ze houden niet van mij"...

De voorbije jaren verliep dit werk wel vlotter dan nu want we werden gesteund door UNICEF. Maar volgens de internationale organismen staat de Kasai-streek niet meer op de kaart van de gebieden met humanitaire crisis (want er is geen oorlog!).

En de Congolese Staat moedigt ons regelmatig aan: "Jullie doen mooi werk, we staan achter jullie dienst, doe zo voort". Ze beloven ons financieel te helpen maar het blijft bij beloften, nu al meer dan dertig jaar lang! Uiteindelijk begonnen we met een kleine steenbakkerij bij een dorp op 5 km van ons centrum. Dit initiatief wordt gesteund door MIVA-Nederland. De bedoeling is er zelf voor te zorgen genoeg geld in kas te hebben bij het verkopen van bakstenen.

Ook in de gevangenis is Pasen ver te zoeken. We hebben nu gemiddeld vijf overlijdens per maand. Gestorven van honger, tuberculose en gebrek aan medicatie. We schatten dat 300 van de 650 gevangenen ondervoed zijn. De enige dagelijkse maaltijd die de gevangeniskeuken bereidt, is veel te miniem, onvoldoende. Daar gaan mensen aan kapot!

Onze kerkdienst in de gevangenis bereidt nu iedere morgen een therapeutische pap voor de 50 zwaksten die we de Buchenwald-skeletten noemen. Het meel voor deze pap wordt op biologische basis klaar gemaakt in het Monasterium van de Karmelietessen van Kananga. De zusters maken er ook een zalf tegen een hardnekkige schurft die heel wat gevangenen aantast.

Zowel in ons opvangcentrum als in de gevangenis zijn onze tien 18-20 jarige Congolese aspirant scheutisten heel edelmoedig bezig. Inderdaad, de jonge generatie Congolezen aanvaardt de huidige ellende niet en zetten zich in met een nieuwe overtuiging en mentaliteit. Dat belooft voor de toekomst van het Congolese volk dat te veel lijdt en uitkijkt naar een opstanding. De kwestie is dat de ouderen moeten aanvaarden kansen te geven aan de jongeren om heel wat te vernieuwen. Congo heeft toch ook het recht om Pasen te beleven!?! We geloven dat de Geest van Christus aan het werk is in Congo, niet altijd zoals wij het willen, maar "Uw wil geschiede"...

Met heel veel dank aan allen die ons regelmatig steunen om solidair te blijven met de armsten in Congo.

Brussel, 17.04.2024

Ivo Vanvolsem, scheutist uit Buizingen,
werkzaam in Kananga, Democratische Republiek Congo.

Op verlof: Missiehuis van Scheut, Ninoofsesteenweg 548, 1070 Brussel.

Email: ivovanvolsem@yahoo.fr

Tel. in België: 0499 61 94 46

WhatsApp: +243 994 522 250 (België en Congo)

- Als je ons werk wil steunen, zijn uw giften welkom op rekeningnummer **BE82 0000 9019 7468** van 'Scheut Ontwikkelingssamenwerking' met als mededeling: "02243031091, Mpokolo, Kananga" (met fiscaal attest).

- Giften van groeperingen, parochies, acties, enz. op **BE33 3631 9834 6246** van "Steungroep Mpokolo-Congo" met als mededeling: "Mpokolo wa Muoyo, Kananga" (zonder fiscaal attest).

Het drukken en verzenden van deze nieuwsbrieven brengt telkens heel wat kosten mee (gemiddeld ongeveer 1500 euro). We zullen dat verder blijven doen voor wie dat verlangt. Maar zij die deze informatie op hun e-mailadres wensen te ontvangen i.p.v. via de post, kunnen dat laten weten via info@mpokolo-congo.be. Vermeld hierbij graag volledige naam en adres, zodat we onze papieren verzendlijsten kunnen bijwerken.

Meer info over het centrum *Mpokolo wa Muoyo*, o.m. ook alle vorige omzendbrieven van Ivo, vind je op de website www.mpokolo-congo.be